

ἱερῶν μεγάλων κοινωνήματα. καὶ τὸ τῆς ἡδονῆς μικρόν,
 ἢ δ' ἀπὸ ταύτης ἀναβλαστάνουσα καθ' ἡμέραν τιμὴ καὶ
 χάρις καὶ ἀγάπησις ἀλλήλων καὶ πίστις οὔτε Δελφοὺς
 ἐλέγχει ληροῦντας, ὅτι τὴν Ἀφροδίτην ἄρμα² καλοῦσιν,
 οὔθ' Ὅμηρον ἰφιότητα³ τὴν τοιαύτην προσαγορεύοντα 5
 συνουσίαν· τὸν τε Σόλωνα μαρτυρεῖ γεγονέναι τῶν γα-
 μικῶν ἐμπειρότατον νομοθέτην, κελεύσαντα μὴ ἔλαττον ἢ
 τοῖς κατὰ μῆνα τῇ γαμετῇ πλησιάζειν, οὐχ ἡδονῆς ἕνεκα
 <δή>πουθεν, ἀλλ' ὥσπερ αἱ πόλεις διὰ χρόνου σπονδὰς
 ἀνανεοῦνται πρὸς ἀλλήλας, οὕτως ἄρα βουλόμενον ἀνανεοῦ- B
 σθαι τὸν γάμον ἐκ τῶν ἐκάστοτε συλλεγομένων † σχημά- 11
 των ἐν τῇ τοιαύτῃ φιλοφροσύνῃ. ἄλλα πολλὰ φαῦλα καὶ
 μανικὰ τῶν γυναικείων ἐρώτων· τί δ' οὐχὶ πλείονα τῶν
 παιδικῶν;

† ὀικειότητος ἐμβλέπων ὠλίσθανον.⁴

15

ἄγένειος ἀπαλὸς καὶ νεανίας καλός·

ἔμφύντ' ἀποθανεῖν κάπιγράμματος τυχεῖν.⁵

(Com. adesp. 222—224)

ἀλλ' ὥσπερ τοῦτο παιδομανία, <οὕτως ἐκεῖνο γυναικο-
 manία> τὸ πάθος, οὐδέτερον δ' Ἔρως ἐστίν. Ἄτο- 20
 πον οὖν τὸ γυναιξὶν ἀρετῆς φάναι μηδαμῇ μετεῖναι· τί
 δὲ δεῖ λέγειν περὶ σωφροσύνης καὶ συνέσεως αὐτῶν, ἔτι